

Radostný ruženec s Božím slovom a s myšlienkami bl. Zdenky

1.desiatok: Ktorého si Panna z Ducha Svätého počala

Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho... Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ (Lk 1, 30-35,38)

Podľa príkladu Panny Márie máš byť dennodenným, ustavičným „fiat“, a tak obnovovať a nosiť jeho vtelenie vo svojom srdci. Kto žije z Boha, ten duchovne počal Slovo skrze vieru, porodil ho i živil konaním dobrých skutkov. Zrodiť v sebe Boha je veľkou úlohou duše. Aká hodnotná je duša, čo žije v tomto duchu poslušnosti. Vtedy aj jej priemerné skutky sú sväté. Prestáva u nej obyčajný, bezvýznamný život. Náš život má byť dokonalé „áno“, ktorým sa celkom dávame Bohu. „Áno“, ktorým úplne prilneme k Bohu.

2.desiatok : Ktorého si Panna pri návšteve Alžbety v živote nosila

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života...(Lk 1, 39-45)

Moja cesta je samá láska a dôvera v Boha. Láska je najlepšia cesta, ktorou sa iste dostaneme k Bohu. Láska je ako mäkký koberec, zakryje všetky drsnosti cesty. Mojim cieľom je premáhať svoju vôľu, neprotirečiť, nepozorovane preukazovať služby lásky. S pokorou sa chcem znížiť pred každým a aj iným podriaďovať svoju vôľu.

3.desiatok: Ktorého si Panna v Betleheme porodila

Vybral sa Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem..., aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v po žehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel', lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. (Lk 2, 4- 7)

Slovo sa telom stalo. Pozorujeme ho v jeho jednoduchých jasliach. Hľa: Boh, ktorý všetko môže, je povitý v plienkach. Boh, ktorý vie všetko, onemel, nehovori. Boha, ktorý riadi všetko, treba nosiť v náručí. Kto ho pohol k tomu, aby opustil pravicu Otca a položil sa do jasiel', aby prestal kraľovať na nebesiach a položil sa na slamu? V nebi oblažuje svätých a rozpaľuje serafínov a prišiel na zem triasť sa zimou? Prečo to všetko? – Lebo nás miloval! Nože milujme ho aj my. Nežiada nič iné, iba našu lásku. (Z vianočného listu)

4.desiatok: ktorého si Panna so sv. Jozefom v chráme obetovala

A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon... Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, - a tvoju vlastnú dušu prenikne meč -, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“ (Lk 2, 27,32-35)

Moja obeta, moja sv. omša sa teraz iba začína. Od Pánovho oltára idem k oltáru svojej práce. Všade musím vedieť pokračovať v obeti oltára. Aká to radosť ustavične spievať Glória a takto ohlasovať Krista skôr príkladom ako slovami. Každý úsek môjho života zaplním ochotou prijímať účinkovanie Boha a jeho milosti v mojej duši. Tá moja obeť bude ma stáť veľa, ale chcem byť veľkodušná... Nechcem konať svoju obeť bez Ježiša v srdci, ale všetko „skrze Krista“.

5. desiatok: Ktorého si Panna so sv. Jozefom v chráme našla

Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho zazreli, stúpili od údivu a Matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“ On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril. (Lk 2, 45-50)

Keď má svet svoje požiadavky, má ich ešte väčším právom aj Boh. Nech k nemu smerujú všetky úsilia a námahy. K nemu chcem vysielat' modlitby, vyjadriť svoju prítulnosť. Iba k nemu ma vedie túžba, On je moje večné Svetlo i večne nová Krása.

Ráno si urobím predsavzatie: Zabúdať celý deň na seba vo všetkom, ale viac pamätať na druhých. Táto poníženosť je zdrojom sily. Môj apoštolát bude účinný nie mierou vonkajšej činnosti, ale mierou svätosti ku ktorej budem smerovať.